

שערי הגיהנום נפתחו? [צילום: פלאש 90]

מישהו עומד להיהרג כאן

אני חושש מאוד שמישהו ייהרג כאן בקרוב, במסגרת איזה פינוי זניח של מבנה פח או קרוואן על גבעה שאיש אינו יודע איך היא באמת נקראת. הלואי ואתבדה, אבל אם לפני כמה חודשים כוחות פינוי ירו כדורי גומי לכיוון מתנחלים, ואם לפני קצת יותר משבוע נזרק בקבוק תבערה אל עבר רכבו של מפקד משטרת בנימין והציבור כבר אדיש לנוכח תופעות מסוג זה, אז שערי הגיהנום פתוחים בפנינו

תגיות: יצחק רבין מתנחלים

איני יודע אם זה יהיה מתנחל, שוטר, חייל או סתם אחד שנקלע למקום הלא נכון בזמן הלא נכון, אבל אני חושש מאוד שמישהו ייהרג כאן בקרוב, במסגרת איזה פינוי זניח של מבנה פח או קרוואן על גבעה שאיש אינו יודע איך היא באמת נקראת. כנהוג בפתיחות מעין אלה, אוסיף את המלים "הלואי ואתבדה", אבל אם לפני כמה חודשים כוחות פינוי ירו כדורי גומי לכיוון מתנחלים, ואם לפני קצת יותר משבוע נזרק בקבוק תבערה - בקבוק תבערה! - אל עבר רכבו של מפקד משטרת בנימין, ואם הציבור הרחב כבר אדיש למדי לנוכח תופעות מסוג זה, אז שערי הגיהנום פתוחים בפנינו.

כי זאת יש לדעת, ישראל שלמחרת הגופה הראשונה שוב לא תהיה אותה מדינה. ממש כפי שהיא לא הייתה אותה מדינה למחרת הטבעת ה'אלטלנה', ממש כפי שלא הייתה אותה מדינה למחרת הירצחו של אמיל גרינצווייג ז"ל וממש כפי שהיא לא אותה המדינה מאז הירצחו של ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. וזה לא יעזור לנו שאף אחד לא התכוון, שהמתנחל "רק" רצה לשרוף ניידת ולא הבחין בכך שבתוכה יש שוטר, או שהמג"בניק שחש מאוים התכוון לירות מעל לראשי המפגינים אך הקנה שלו היה נמוך מדי. מאותו היום כולנו נהיה קורבנות, ואיש אינו יכול לדעת מה זה יעשה לנו.

מחנה הימין כשל לא רק בכך שצמחו בו אנשים קיצוניים שמסוגלים לפתוח פה מלולך ולהרים יד כנגד חיילים ושוטרים, אלא בעיקר בכך שקבוצת הרוב, שאינה מזדהה עם מעשים מסוג זה, לא אוזרת די עוז כדי להוקיע את הקיצוניים. מנהיגים ומחנכים חוששים שיתווגו כשמאלנים אם ידברו בקול צלול וברור נגד העשבים השוטים, שנעשו כבר לערוגות. כן הם חוששים שביקורתם העניינית תשמש ככלי נשק תעמולתי נגד המחנה כולו. אולם אסור למי שרוצה להנהיג ולחנך להיכנע לחששות מסוג זה. לפיכך, אני קורא לכל חבריי לדעה, הסבורים שזכותנו וחובתנו ליישב את יהודה ושומרון, לעמוד כחומה בצורה בפני רוחות בדלניות ואלימות שנושבות בעצמה הולכת וגדלה בשולי מחננו. לא לדחוק החוצה את האנשים הנמצאים בשוליים, אדרבה, חשוב לבנות גשרים אליהם, ובוודאי יש בהם מעלות רבות, אבל את הדעות הרעות שלהם עלינו לדחות ובתוקף, למען המדינה כולה, וגם למען עתיד ההתיישבות היהודית ביו"ש, שתלך ותאבד לגיטימיות ככל שהקולות הקיצוניים יגברו.

אולם ראייה שלמה של המצב שאליה הגענו לא תוכל לפטור גם את מחנה השמאל מבדק בית, שכן הוא האחראי על הפיכת

מונחים בעלי חשיבות קיומית עבור כולנו - כגון דמוקרטיה ושלטון החוק - למונחים חלולים, מרוקנים מכל תוכן ממשי, ולעתים ממש ציניים. זוכרים את משאל המתפקדים שיזם שרון לפני שהחריב את גוש קטיף? אני זוכר. אני זוכר איך קולו רעם כשאמר ש"תוצאות המשאל יחייבו את כולנו, את כולנו!", זאת כדי לחשק את ה"מורדים", אולם שרון הופתע ונחל מפלה. נדהמתי, בתמימותי, כשכבר למחרת החל מסע תקשורת של התכחשות לתוצאות המשאל, ובאמת תוך ימים ספורים הודיע שרון שהוא ממשיך בשלו, כאילו לא היו דברים מעולם. זו דוגמה אחת מני רבות להתנהגות שפגעה באמון של מחנה הימין בכך שיש כללי משחק הוגנים באמצעותם יוכל לממש את השקפת עולמו, וכשאינך יכול להגיע להישגים בדרך לגיטימית, גדל הפיתוי לפנות לדרכים לא לגיטימיות. תשאלו על כך את תושבי דרעא בסוריה או את בוגרי כיכר אל-תחריר במצרים.

מדי פעם מדווחים אמצעי התקשורת בחלחלה על ירידה נוספת באמון הציבור בערכים דמוקרטיים. אני לא חושב שהציבור באמת מתנגד לדמוקרטיה, אני חושב שהוא מזהה נכונה שבמדינת ישראל שם הדמוקרטיה נישא לשווא בידי אלף אחת עמותות וארגונים, שממומנים ברובם על-ידי הקרן לישראל חדשה, ארגונים שאין להם כל עניין אמיתי בדמוקרטיה, אלא רק בקידום אג'נדה פוליטית פוסט-ציונית. הישראלי הממוצע אומר בלבו, שאם פירושה של המילה דמוקרטיה הוא שהמיעוט זכאי להכתיב לרוב כיצד ינהל את חייו הציבוריים, שאנחנו תמיד אשמים ואויבינו תמיד צודקים, אז כנראה שדמוקרטיה אינה דבר טוב, ואז כשאנחנו באמת נזקקים לערכי הדמוקרטיה, הם מתגלים כצ'ק ללא כיסוי, שאין בכוחו למנוע הקצנה ונטילת החוק לידיים.

כן, באופן פרדוקסאלי, אחד הגורמים החזקים ביותר להקצנה מימין היא ההקצנה משמאל, כי קיצוניות לכיוון אחד מחזקת את הקיצוניות לצד השני. ובתווך, בין המיעוט הקיצוני משמאל ומימין, מצויים רוב רובם של אזרחי ישראל, שאוהבים את המדינה ויודעים לאלו תהומות עמוקים עלולים הקיצוניים להוביל אותנו, תהומות שקיווינו שלא נשוב אליהם לאחר אלפיים שנות גלות, שבאו בעוון שנאת חינום. חבל, כי אולי בימים שוחקים של שגרה אנחנו לא שמים לב לכך, אבל יש לנו הרבה מה להפסיד.

▪ הכותב מלמד במכינה הקדם-צבאית 'בני דוד' ביישוב עלי ומנהל את הוצאת הספרים 'מכון בניין התורה'.